

spørger har opfattet korrekt – om at få en debat i Folketinget om, hvordan man klarer at få videreført den udbygning af jernbanen i Danmark, som der var indgået aftale om i det gamle Folketing, og som man nu tilsyneladende fra regeringens side vil indtage en fjendtlig holdning over for.

Kl. 10.35

Det var temaet, som vi ønskede at få en forespørgselsdebat om, men som visse ordførere nu er i gang med at forplumre mest muligt. Og jeg vil gerne opfordre til, at ordføreren for forespørgerne gør, hvad han kan for at få debatten tilbage på sporet ...

Formanden:

Hovedsporet!

Keld Albrechtsen (EL):

Ja, også hovedsporet. Tak, hr. formand.

(Kort bemærkning).

Jacob Buksti (S):

Det er fuldstændig korrekt, som hr. Keld Albrechtsen siger, at der er mange sidespor og blindspor osv. i det her, og nogle kan gøre sig umage for at få det til at handle om alt muligt andet.

Jeg understregede klart, at det, det drejer sig om, er, at vi har den mærkelige, særegne situation, at aftalegrundlaget for udviklingen af jernbanetrafikken i Danmark, helt uanset hvad hr. Kaj Ikast siger og mener, helt frem til 2005 hviler på partier, som ikke er en del af det parlamentariske grundlag bag regeringen.

Derfor er problemet selvfølgelig, hvad perspektivet er, hvad udviklingsmulighederne i det her er. Det, vi kan se, er, at hver gang vi spørger regeringen eller ministeren, så får vi at vide, at der kommer en investeringsplan, og når vi kalder ministeren i samråd, så kan vi ikke få at vide, hvad det er for en, og hvornår den kommer, fordi det er finansministeren, der skal lave den. Det er i hvert fald ikke særlig perspektivfyldt.

Så vil jeg godt sige til hr. Kaj Ikast, at det godt kan være, at hr. Kaj Ikast har været længere i trafikken end jeg, men det er måske selve hovedproblemet. For det kunne jo godt være, at man har været så lang tid i trafikken, at man ikke kan tænke længere, end man gjorde for 10 år siden. Mange af de forslag, som hr. Kaj Ikast markedsførte igen og igen, er det mest oldnordiske, der er, så det eneste, der mangler, er, at hr. Kaj Ikast

går ind for, at vi skal køre med damptog i fremtiden.

Det kan godt være, at vi har været med også i forrige århundrede og i 1800-tallet til at lave forlig osv., men det afgørende er altså, at Venstre og De Konservative og deres støtteparti ikke er en del af det, som bærer det nuværende aftalegrundlag.

Og så blot det, at vi fuldt ud står bag de aftaler, vi indgår også som supplement til de aftaler, man var ved at bryde. Men det er en særegen form for forhandlingstaktik, at man starter med at sætte pistolen for panden af os og siger, at hvis ikke vi går ind for at lave et rimelig interessant motorvejsstykke, så er det vores skyld, at der ligger 26 km, som er tosporet. Det er jo ikke en rimelig form for forhandling, og derfor siger jeg bare, at det også er sådan, at hr. Kaj Ikast måske skulle hjem og læse den aftaletekst, for der står, at den kun kunne ændres til motorvej, hvis trafikudviklingen tilsagde det. Det står der, og man har ikke sagt, at det gør den.

Vi har forhandlet en tilføjelse til det, og det står vi naturligvis ved, men den der snak om brede forlig og aftaler, der skal holdes, gør det altså ikke bedre, og der må vi sige, at det efterhånden med den nuværende regering er en forholdsvis tyndslidt sag.

(Kort bemærkning).

Kaj Ikast (KF):

Jeg vil nu nødig være hr. Jacob Buksti og komme med de udtalelser, for hvis man nu tænker længere tilbage end forliget, som blev lavet på socialdemokratisk opfordring – de lavede det, og vi støttede det, og vi førte det loyalt videre – er det egentlig aldrig blevet afsluttet.

Socialdemokratiet ophørte lige pludselig med at gennemføre det, og den sidste strækning fra Tinglev til Sønderborg nægtede den socialdemokratiske regering oven i købet at gennemføre, indtil man med den tidligere socialdemokratiske ordfører fandt ud af, at der var et bredt forlig om det. Vi har aldrig fået at vide, at det forlig var ophævet.

Hvis det er den måde, hr. Jacob Buksti mener man skal holde aftaler på, så kender jeg linjen.

(Kort bemærkning).

Jacob Buksti (S):

Jeg bliver altid dybt fascineret af at høre på hr. Kaj Ikast. Under en forespørgsel, hvis tema er jernbanernes fremtid i Danmark, har hr. Kaj Ikast indtil nu kun kunnet hæfte sig ved jernba-